

MÁJKA DO NEBA VZATA

ORDNUI ZA NÁS!

PLÁTOK

1. oblačík: Básň
2. oblačík: Listovali sme v kalendári
3. oblačík: Bratislavský veľký piatok
4. oblačík: Úmysel spoštovať modlitby
5. oblačík: Úprimná a čestná modlitba
6. oblačík: Záver mimoriadneho Mariánskeho roku 1987/88
7. oblačík: Život a existencia
8. oblačík: List sv. Otca mladým
9. oblačík: Drobné oznamy
10. oblačík: smiechu na rozlúčku

August/88

ROZPRÁVKA

Na konci ulice stojí veľký dom
a mnoho malých detí stále býva v ňom.
Začína to skoro ako rozprávka,
poďme však ďalej, čo sa za ňou skrýva.

Deti, ktoré už nechcel nik,
sú v tomto zavreté,
nevedia, čo je to mamin cit,
neboli s láskou prijaté.

Je však strašne veľa detí,
ktoré sa nedostali ani sem;
mohli sa tu aspoň trochu tešiť,
nemohli oni uzrieť čistý deň.

Tieto deti na vás volajú
z temnot pivníc a z nemocníc,
tu iskry ich života dohárajú,
človek, prečo to všetko dovolíš?
Človek, vari to všetko nevidíš?

Kanály, kontajnery a rúry
to je ich nemý cintorín,
v nemocničných peciach pália ich údy
a oni sa tak chceli narodiť.

Na konci ulice stojí veľký dom,
ale už prázdno a smutno býva v ňom,
skončila sa už táto malá rozprávka
a všetci už vidíte, čo sa za ňou skrýva...

5. august - Posvätenie chrámu Panny Márie Snežnej.

lávnosť posvätenia štyroch hlavných rímskych chrámov, ktoré sú zároveň biskupskými chrámami pápeža /baziliky: lateránska, sv. Petra, sv. Pavla a Panny Márie Snežnej/ sa koná v rímskej liturgii po Celej Cirkvi. Tieto biskupské svätyne najvyššieho Pastiera v kresťanskom ponímaní sú materskými chrámami všetkých katolíckych svätých. Výročnou oslavou ich posvätenia sa zdôrazňujú posvätné pojítka, ktoré nás spájajú s metropolou Cirkvi.

Rímska svätyňa Panny Márie Snežnej, sa tiež nazýva Mária Maggiore /je to totiž najväčšia mariánska bazilika/ je monumentálnym a dejinne najpamätnejším pomníkom božského materstva Panny Márie. Svojím spôsobom siaha do doby Konštantínovej. Za pápeža Sixta III. /431 - 440/ bola velebne prestavaná a na oslavu prehlásenia článku viery o božskom materstve na efezskom sneme /431/ Bohorodičke zasvätená /432/. Koncom 4. storočia bola v nej vybudovaná napodobenina betlehemskej jaskyne narodenia Pána a preto tiež táto svätyňa nazýva "Santa Mária ad praesepe" /pri jasličkách/. Je to teda rímsky Betlehem. Názov Panny Márie Snežnej alebo baziliky Liberiovej sa pripája k neskoršej zbožnej povesti, že za pápeža Libéria /352 - 366/ Panna Mária patríciovi Jánovi zvláštnym znamením ukázala, kde má postaviť chrám, na ktorý chcel, ako bezdetný, venovať svoje imanie. Dňa 5. augusta v noci napadal sneh na časť Eskvilina, kde teraz bazilika stojí. Mariánsky veľchrám Mária Maggiore je v liturgii významnou svätyňou, do ktorej na hlavné sviatky aj my v duchu putujeme.

V televízii vystúpili v rámci diskusie pri okrúhlem stole aj prominenti združenia Pacem in teris Jozef Krajčí z bratislavskej teologickej fakulty a vikár Karel Jonáš z Hradca Králové. Vychveľovali situáciu v grincich v republike a Jonáš doslova povedal, že veriaci majú byť vďační za všetko, čo sa v krajine udialo od roku 1948 až dodnes.

Úrady sa obávali predovšetkým účasti mládeže na manifestácii. Preto siahli za metódami, ktoré sú tak zarážajúce, ako smešné.

Poslucháči všetkých vysokých škôl v Bratislave dostali na piatok 25. marca tzv. rektorské voľno a robili sa na nich nátlak, aby odcestovali domov. Na mimoriadnych straníckych schôdzkach sa profesorom prikazovalo, aby v tomto zmysle na nich pôsobili. Výnimku tvorila Vysoká škola ekonomická. Jej vednie sa rozhodlo nechať si radšej študentov "na očiach" a v posledných chvíľach nariadilo na piatok o 18.00 mimoriadne schôdže po jednotlivých rečníkoch a kružkoch - samozrejme s prezenčnými listinami. Pedagógovia dostali príkaz zabezpečiť sto-percentnú účasť zastrešovaním. Kto waj nepríde, nemá čo hľadať na socialistickej vysokej škole.

Na zväzských schôdzkach a politických predmetoch sa vehementne bojovalo aj na bratislavských stredných školách. Riaditelia gymnázií mali v školskej rozhlase prejavy, v ktorých hrozili bezodkladným vylúčením študentom, ktorí budú v piatok veďer pristihnutí v centre mesta - heci aj len ako náhodní chodci.

Zastrešovanie a talk na vrisiach prebiehali aj na pracoviskách. Mnohí - zo strachu o svoju existenciu - sa vyslovili, že na Hviezdoslavovo námestie nepojdu, ale sympatizujú s akciou a budú sa v tom čase modliť. Viacerí angažovaní veriaci dostali v zamestnaní na piatok veďer mimoriadne smery a služby.

Masovokomunikačné prostriedky a nebyvalá iniciatíva straníckych orgánov ako aj vďaka podnikov a škôl nechtiaci upozornili širokú verejnosť na pripravovanú manifestáciu. Stala sa témou čísla jedea. Aj mnohí nekatoľici sa vyslovili, že prídu na Hviezdoslavovo námestie so sväčkou. Dokonca i Ruzie, ktorým náboženstvo a viera boli ľahostajné, začali o ne javiť seriózny záujem a schvaľovali odvahu a statočnosť veriacich.

Najherdčkovitejšie protiopatrenia robili bezpečnostné orgány. Po celom Slovensku sa niekoľko dní pred manifestáciou konali mimoriadne kontroly osobných áut a autobusov. V rozhlase ro predstavili ako akciu na zvýšenie bezpečnosti cestnej premávky.

Viacerí laici, ktorým úrady pripisujú vedcovskú úlohu, boli predvolaní na mestskú správu ZNB, iných bezpečnosť navštívila doma. Jedným i druhým sa vyhrožovali trestným sankciami, prípadne zadržením, ak v piatok opustia byt. Vypočúvaní zdôrazňovali, že idú na manifestáciu ako súkromné osoby, nie ako oficiálni predstavitelia cirkvi, a preto nepotrebujú súhlas. Nie je to vraj záležitosť cirkevne, ale občianska.

Mnohých ľudí polícia sledovala na každom ktoku. Vo štvrtok popoludní legitimovala pred Slovenským národným divadlom teker každého druhého mladého človeka. Vo štvrtok a v piatok prechádzala po meste kolóna, pozostávajúca z vodných diel, obnosených transportérov, policajných áut a autobusov a príslušníkmi pohotovostného pluku ZNB pre SSR z Pezinka - na zastrešenie občanov. Na bratislavskom letisku požiariaci nasvičovali použitie vodných diel. Aj bezpečnosté jednotky sa chystali na svoje "vystúpenie".

Už v stredu ráno sa konali na riaditeľstvách bratislavských nemocníc mimoriadne porady, kde sa rozdelili služby na piatok večer a sobotu ráno. Lekárov upozornili na možné obete na zdraví a ľudských životoch. Riaditeľstvá nemocníc dostali pred manifestáciou z vyšších miest príkaz uvoľniť určitú lôžkovú kapacitu a zabezpečiť opatrenia na hospitalizáciu aj prípadne ťažko ranených. Malo sa pripraviť aj v väčšie množstvo krvných konzerv na rýchle použitie. Tvrdý zásah proti účastníkom zhromaždenia bol teda od začiatku plánovaný.
/Pokračovanie v budúcom čísle/

+ + + + +

ŮMYSEL APOŠTOLÁTU MODLITEĽ

Za novinárov, aby napomáhali vzrast viery, spravodlivosti a pokoja.

Aby sa v Cirkvi neumenšila veľkodušná obetavosť žien na misijnom poli.

Srdce Ježišovo, daj kňazom v duchovnej správe všetky potrebné milosti.

+ + + + +

ŮPRIMNÁ A ŮESTNÁ MODLITBA

Keď sa modlím modlitbu "Očče náš", alebo sa modlím podľa jej vzoru, musí to byť modlitba čestná. Musím byť dôsledný v úplnej odozvdanosti sa Bohu, nech by ma to stalo škofvek.

Nemôžem povedať: "Očče", ak toto obecenstvo nedokazujem svojím každodenným životom.

Nemôžem povedať: "Náš", ak žijem v duchovnej izolovanosti a myslím si, že nebesia sú rezervované len pre moje duchovné pojíanie.

Nemôžem povedať: "Ktorý si na nebesiach", ak sa zaoberám len vedami tohto sveta a nezhrmažďujem si poklady v nebesiach.

Nemôžem povedať: "Príď kráľovstvo Tvoje", ak celou svojou dušou netúžim po tomto kráľovstve a nerobím všetko, aby som jeho príchod urýchlil.

Nemôžem povedať: "Buď vôľa Tvoja", ak zapechybujem o Jeho slove a Jeho vôľu nekonám s radosťou, ale som neposlušný a Božej vôli odporujem.

Nemôžem povedať: "Ako v nebi, tak i na zemi", ak nie som ochotný zasvätiť už tu svoj život do Jeho služby.

Nemôžem povedať: "Daj nám dnes naš každodenný chlieb", ak všetko, čo dostávam, neprijímam vďaka z Božej ruky a nie som ochotný deliť sa s inými.

Nemôžem povedať: "Odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame svojim vinníkom", ak prechovávam voči niekomu závišť, nenávisť, hnev.

Nemôžem povedať: "Neuvoď nás do pokušenia", ak zmerne obdádzam popredné miesta alebo túžim po takom postavení, v ktorom môžem byť dlho skúšaný a ľahko pokúšaný.

Nemôžem povedať: "Zbav nás zlého", ak nie som ochotný na duchovnom podklade zápasť zbraňami modlitieb.

+ + + + +

ZAVER NIMORIADNEHO MARIANSKEHO ROKU 1987 - 1988

Myslím, že všetci pocítujeme taký prívál milostí, aký sme dosiaľ nezažili ani za desať rokov predtým, všetane konverzií. Márne sme sa s nedôverou usmievali nad "proroctvami" o "veľkých veciach", ktoré nám Pán pripravil a pripravuje práve teraz!

Akousi "predohrou", uvertúrou bol u nás jubilejný "Metodský rok 1985" s jeho obrovskou púťou mládeže na Velehrade, ktorý spustil lavínu odvahy a sebavedomia viery. A potom stupňujúca sa séria púť: Šaštín, Levoča, Sabeltov, Ľutina atď., so státisícami duchovne prebudenej mládeže.

V októbri 1987 bola celosvetová biskupská Synoda v Afrike o povolani a poslaní laikov v Cirkvi a vo svete, ktorej sv. Otec pripisuje historický význam v dejinách Cirkvi tohoto storočia. Pri nej nás vyznačil tak neuverne priazňou spomedzi toľkých väčších, ba i veľkých národov, že práve z maličkého Slovenska sám vymenoval dvoch delegátov, ktorým však nebolo povolené vycestovať.

A hneď na to nadviazal rozsiahly a inšpirujúci rozbor Otca biskupa J. Chr. Korca adresovaný Rudému Právu, zhrnujúci a hodnotiaci 40 rokov prenasledovania Cirkvi, ktorý pripravil pôdu pre množstvo ďalších protestov a svedectiev.

8. 12. 1987 na sviatok Nepoškvrnenej bola po desaťkoch rokov nárných pokusov a vyjednávaní podpísaná prvá dohoda medzi superveľmocami o obmedzení, ba i o čiastočnom zničení jadrovej výzbroje jedného typu.

Hneď potom za podpory o. kardinála Tomáška i o. biskupa Korca sa od 1. 1. 1988 rozbehla najväčšia podpisová akcia nielen našich dejín, ale i dejín slovanských, národov, za plašiu slobodu Cirkvi a skončenie jej ponížujúceho postavenia, s vyše pol miliónom podpisov, napriek toľkým zastrážovaniam a prekážkam zo strany úradov.

Po vyhlásení svätovojevodského decénia udiali sa novény, púte v Prahe, 25. 3. 1988 na sviatok Zvestovania Pána duchovná modlitbová vigília; ďalej "Bratislavský veľký piatok", ktorý hlavne vďaka neuváženým a brutálnym represiam nielen otriasol celým svetom, ale i znovu radikálne pozdvihol sebavedomie viery a ducha našich veriacich.

Kto by toto všetko bol mohol ľudsky predvídať čo len pred rokom, nehovoriac pred pár rokmi?

Zdá sa, že duchovný vývoj v Sovietskom Zväze ide ešte rýchlejšie a zásadnejšie, lebo za celých 70 rokov od Októbrovej revolúcie až v tomto kresťanskom roku prvýkrát vysielala Sovietska televízia autentickú veľkonočnú liturgiu Vzkriesenia! A až teraz sa i z najvyšších miest tentiež priznalo doterajšie prenasledovanie a diskriminácia veriacich a prísľubom nápravy /Gorbačov cirkevným delegáciám 29. apríla 1988/, a to pri príležitosti milénia príchodu kresťanstva.

Nie je to ani tak dávno, čo bolo možné počuť z úst novodobých diktátorov: "Ich habe alles in vornehmern Einkalkuliert!", t. j. všetko som si dopredu započítal a zaistil, aniž ma môže prekvapiť! - Aj toto bolo už predpovedané v Písme pred skoro 2000 rokmi: "Videl som vystupovať z mora šelmu. Drak jej dal svoju silu, svoj trón i veľkú moc. Celé sam obdivovala šelmu, klaňali sa drakovi, že dal moc šelme a klaňali sa šelme a volali: "Kto je podobný ští šelme a kto môže s ňou bojovať?"... A voľa jej dané..., že každý, kto sa nebude klaňať obrazu šelmy, bude usmrtený. A spôsobí, že všetci, malí i veľkí, bohatí i chudobní, slobodní i otroci, prijímajú znak, a že nik nemôže kupovať alebo predávať iba ten, kto má znak: meno šelmy alebo číslo jej mena." /porev. Zj 13,1-4,15-17/.

Koľko takých diktátorov, pred ktorými padali na tvár miliónové masy národov, ba i najväčší vedci a umelci, sme však už prezili alebo azda niekde v zabudnutí ešte dožívajú! Diktátori zanikli a zanechali po sebe len spustošenie. Miesto totálneho zničenia protivníkov značili vlastné národy a ríše, pričom pripravili svetu krvavé utrpenie; to všetko pod zámienkou raja na zemi, a to bez "ohs..."

Ak nám po toľkých bolestných skúsenostiach zostala čo len štipka zdravého rozumu, budeme sa radšej držať našej a Ježišovej Matky a spolu s ňou zvlášť v tomto roku radostne spievať: "Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom spasiteľovi, lebo veľké veci

...urobil ten, ktorý je mocný... a jeho silosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tým, čo sa ho boja... Mocnárov zasadil z trónov a povýšil ponížených... Ujal sa Izraela, svojho služebníka,... ako sľúbil našim otcem, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky." /Lk 1,46-55/

* * * * *

Život a existencia

Pán Ježiš povedal:

Prišiel som preto, aby mali život.

Na otázku, ako sa máme,
sme odpovedali:

Žijeme.

Iba výnimočne nás nie je vidieť
v zhromaždeniach veriacich.

Modlievame sa potichu i nahlas.

Čítame si Božie slovo.

Čítavame kresťanskú literatúru.

Občas.

Tu a tam niekoho navštívime.

Tu a tam niekomu svedčíme.

Niekedy sa aj radujeme,

že sú naše mená zapísané

v nebesiach.

Príčaste si sťažujeme,

nariekame,

prispôsobujeme sa tomuto svetu

a pre tisíce malicherných vecí zeme

sa nám kdeśi v neďozerne stráca nebeský cieľ.

Žijeme.

Pán Ježiš povedal:

Prišiel som preto, aby mali život a hojnosť...

Lisť sv. Oka mladým

Vo vás, vo vašich mladých srdciach pulzuje túžba po opravdivom bratstve medzi všetkými ľuďmi bez rozdelení, protikladov a diskriminácií. Áno, vy mladí ľudia nosíte v sebe túžbu po bratstve a mnohostrannej solidarite a nie túžbu po boji človeka proti človeku v akejkoľvek podobe. Či táto túžba po bratstve /človek je človeku bližným, človek je pre človeka bratom/ nie je dôkazom toho - ako píše apoštol - že "ste poznali Otca"? Lebo bratia sú len tam, kde je Otec, ľudia sú bratmi.

Ak teda nosíte v sebe túžbu po bratstve, to značí, že "zostáva vo vás Božie slovo". Zostáva vo vás učenie, ktoré priniesol Kristus a ktoré sa právom volá "radostná zvesť". A zostáva na vašich perách alebo je aspoň zakorenené vo vašich srdciach modlitba Pána, ktorá sa začína slovami "Otče náš". Táto modlitba sjavuje Otca, no zároveň potvrdzuje, že ľudia sú bratmi a celým svojím obsahom protirečí všetkým programom založeným na zásade boja proti človeku v akejkoľvek podobe. Modlitba "Otče náš" odvádza ľudské srdcia od nepriateľstva, nenávisť, násillia, terorizmu, diskriminácie, od situácií, v ktorých sa šliapa po ľudskej dôstojnosti a po ľudských právach.

Apoštol píše, že vy mladí ste silní Božím učením, tým učením, ktoré je obsiahnuté v Kristovom evanjeliu a zahrnuté v modlitbe "Otče náš". Áno, ste silní týmto učením, ste silní touto modlitbou. Ste silní, lebo vlieva do vás lásku, dobrotu, úctu k človeku, k jeho životu a dôstojnosti, k jeho svedomiu, presvedčeniu a právam. Ak "ste poznali Otca", potom ste silní mocou ľudského bratstva.

Ste silní aj pre boj. Nie pre boj proti človeku v mene nejakej ideológie, alebo od praxe odtrhutej od svojich koreňov evanjelia, ale pre boj proti zlu, proti opravdivému zlu: proti všetkému, čo uráža Boha, proti každej nespravodlivosti a každému vykorisťovaniu, proti každej falšnosti a lži, proti všetkému, čo uráža a ponižuje, proti všetkému, čo narúša ľudské spolužitie a vzájomné vzťahy, proti všetkým zločinom proti životu - - proti každému hriechu.

DROBNÉ OZNAMY :

- Redakčný kolektív sa ospravedľňuje všetkým čitateľom, za neskoršie vydanie tohoto čísla. Ďakujeme za porozumenie.

- UPOZORNENIE !!!

Upozorňujeme milých čitateľov na určité zmeny v súvalosti a rozdávaní "Plátku".

Od 1.9. t.r. dostane Plátek len ten, kto si ho bude pýtať a keď ešte nemá predplatené, hneď zaplatí. Za nikým naši ľudia neprídu! Ak si ho bez nejakých vážnejších príčin do 15. v mesiaci nevysdvihnete, bude predaný iným záujemcom. Ďalej vás upozorňujeme, že "Plátek sa bude predávať LEN v priestoroch kostola, prípadne na farskom dvore. V žiadnom prípade nie pred kostolom.!!!

- Ďalšie - zdvojené vydanie /september + október/ vyjde pravdepodobne v prvý piatok mesiaca októbra.

- Čakáme Vaše príspevky na témy: prásadiny, letná aktivita, dojmy z púte..., ale aj na hocijakú inú tému.

DŮŠOK SNIECHU NA ROZLŮČKU

Príde cigán Dežo k prezidentovi a oznamuje:

- Pán prezident, ja chcem byť ministrom námorníctva!

Začudovaný súdruh opemuje:

- Ale Dežo, ako chceš byť ministrom námorníctva, keď my u nás nemáme ani len more, ani námorníctvo, tak nepotrebujeme ministra námorníctva.

! Ale pán prezident? A potom prečo máme ministra spravodlivosti, veď spravodlivosť tiež nemáme?!